

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 30.06.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Milivoja Grkajca

Pre početka bombardovanja bio je komandir policijske stanice u Aleksandrovcu. 25. 03. 1999. godine mobilisan je kao komandir treće čete 87. odreda PJP. Odmah po izvršenoj mobilizaciji krenuo je prema Prizrenu. Pre ove mobilizacije bio je na Kosovu 1998. Pošto su dva voda već bila u Prizrenu, krenula su još četiri voda i to, tri iz Kruševca i jedan iz Prokuplja. Sa njegovom četom krenuo je komandant 87. odreda Zoran Randelović, koji im se pridružio u Nišu. Negde oko podne 26. 03.1999. stigli su u Prizren. Smestili su se u krug neke fabrike gde su bili dva-tri sata, nakon čega im je komandant 87. odreda Zoran Randelović dao zadatak da idu prema Suvoj Reci/Suharekë. Tamo su stigli oko 16:00 časova tog 26. 03.1999. Autobusi kojima su putovali bili su parkirani pred OUP-om Suva Reka/Suharekë. Tu ih je sačekao načelnik OUP-a Dobrivoje Vitošević. Načelnik Vitošević je preko radio stanice pozvao komandira čete iz 37. odreda Zorana Siketića. Sa svoja četiri voda iz treće čete 87. odreda, čekao je Siketića oko sat vremena. Kad je Siketić stigao, on je dva voda smestio u zgradu osnovne škole u Suvoj Reci/Suharekë, u blizini hotela *Balkan*, a dva voda je postavio na odgovarajuće tačke na periferiji Suve Reke/Suharekë, prema selu Reštane/Reshtan. Sve je to bilo u večernjim satima 26. 03.1999. Nakon raspoređivanja vodova, Siketić se vratio prema Orahovcu/Rahovec, gde je bila njegova jedinica. Načelnik OUP-a Suva Reka/Suharekë Dobrivoje Vitošević nije svedoku dao nikakav zadatak, on je samo pozvao Siketića, koji je razmestio ljude tamo gde je to naložio komandant 87. odreda Randelović.

Kad je došao u Suvu Reku/ Suharekë, svedok skoro da nije video civile, njih kao da u gradu nije bilo, što mu je bilo neuobičajeno. Bio je u zgradi osnovne škole u Suvoj Reci/ Suharekë sa svojim policajcima sve do 15.05.1999. kad je stigla smena.

Pripadnici 87. odreda nisu vršili pretres kuća, niti bilo kakve kontrole na terenu koji je zaposeo 37.odred.

Komandant 37. odreda mogao je da naređuje komandantu 87. odredazbog činjenice da je je 37. odred bio odred dobro obučениh ljudi koji je bio ofanzivan, pokretan, vodio borbe, oslobađao teritorije, i vršio čišćenja terena dok je 87. odred imao slabo obučene ljude, neke koji nisu uopšte prošli nikakvu obuku, bilo je dosta bolovanja, dosta napuštanja službe, tako da je 87. odred samo zaposedao teren koji bi osvojio 37. odred, kontrolisao ga i vodio računa da teroristi ponovo ne upadnu.

Predsednica Veća mu je predočila da u spisima predmeta postoji izveštaj o angažovanju treće čete 87. odreda PJP na Kosovu i Metohiji u toku 1998. i 1999. koji je sačinjen 28. 10.1999. godine sa potpisom svedoka. Potvrđuje da je taj izveštaj on sačinio. U tom izveštaju se navodi da je prilikom NATO bombardovanja kod Dulja/Duhle teže oštećen džip *land rover*, a to je džip koji je pripadao SUP-u Prokuplje. To vozilo imalo je i drugo ime i to *defender* i bilo je plave boje.

Za ubistvo porodice Berisha saznao je iz medija, nekoliko godina nakon povratka sa Kosova. .

Sa optuženim Mitrovićem viđao se tokom 1998, dok tokom 1999. godine nije imao nikakvu komunikaciju s njim, niti ga je video.